

— Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐπίθεσις ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔλευθερία ἐν τῇ Ἀνατολῇ», ὁ Γλάδστον ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ Ἀγγλικῷ περιοδικῷ «ΠΧ Αἰών» ἀξιοπούδατον ἄρθρον, ἐν ᾧ εὐλόγητος συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ Λονδινείου περιοδικοῦ Academien ἐδημοσιεύθη εὐμενεστάτη κρίσις περὶ τῆς πρώτου ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα μεταφράσεως τοῦ Σαικοπέριου (Ῥωμαίου καὶ Ἰουλιέττας, Ὁθέλλου καὶ Βασιλέως Ἀἰῶρ.)

— Ἡ «Ῥώμη» ἐπαίνει θερμότατα τὸ ἰταλικὸν ὑπουργεῖον, διότι ἀνεκάλεσε τοὺς περὶ τῶν ἑλληνικῶν ναῶν τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Μεσσηνίας δημοτικῶς νόμους.

— Ἡ ἐν Γράτς τῆς Αὐστρίας ἀρχαία ἐφημερίς «Ἡμερήσιος ταχυδρόμος», διαπρεπὲς ὄργανον τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ἐδημοσίευσεν τῇ 7 Αὐγ. κύριον ἄρθρον φιλελληνικώτατον, ἐπιγεγραμμένον ἢ πολιτικῇ ἐντολῇ τῆς Ἑλλάδος.

— Ἡ «Κλειὸν» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 841 φύλλῳ αὐτῆς δημοσιεύει μετάφρασιν μακροῦ ἄρθρου τοῦ Sir Tolemachl Sinclair, μέλους τοῦ ἀγγλικῶν κοινοβουλίου, «Περὶ ἀνιδρύσεως Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας» ἐπιγεγραμμένου.

— Τὸ ἄρι ἐκδοθὲν Ἐ' τεύχος τῶν «Ἑλληνικῶν Ὁρῶν» τοῦ καθηγητοῦ κ. Μόμσεν περιέχει ἐκτενῆ πραγματεῖαν περὶ τῶν φυτῶν τοῦ αἰττικῆς πεδίου, ὑπὸ τοῦ κ. Χελδράτχ, διευθυντοῦ τοῦ βοτανικοῦ κήπου ἐν Ἀθήναις.

— Ἐξεδόθη ὁ 6' τόμος τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ ἐν Χάλλῃ καθηγητοῦ κ. Χέρτσβεργ. Ὡσαύτως ἐξεδόθη ὁ α' τόμος τοῦ περὶ Περικλέους ποιήματος τοῦ κλεινοῦ ἱστορικοῦ καὶ καθηγητοῦ ἐν Ἰένῃ κ. Ἀδόλφου Σμιδ. Τὸ ἔργον τοῦτο θεωρεῖται ἀριστοτέργημα ἱστορικῆς καὶ κριτικῆς τέχνης.

— Ὁ περὶ τὴν βυζαντινὴν ἱστορίαν ἐμπειρότατος καθηγητῆς κ. Hirsch, ἐπιθεωρῶν ἐν τῇ «Ἐναίᾳ Φιλολογικῇ ἐφημερίδι» τὸ περὶ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σινᾶ πόνημα τοῦ κ. Π. Γρηγοριάδου (διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις θεολογικῆς σχολῆς) ἀπονείμει πολλοὺς ἐπαίνους πρὸς τὸν συγγραφεὰ καὶ συγχαίρει τῇ ἑλληνικῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τούτῳ.

— Προσεγῶς ἐκδίδονται «Ἐγγεγραμμένων τῆς ἑλληνικῆς παλαιογραφίας», ὑπὸ τοῦ V. Gardthausen, τὸ πληρύτερον πάντων τῶν μέχρι τοῦδε περὶ ταῦ αὐτοῦ θεμάτων ἐκδοθέντων.

— Ὁ κ. Α. Pomprei ἀνέγνω ἐσχάτως ἐν τῇ Βασιλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν, γραμμάτων καὶ τεχνῶν, τῆς Βενετίας, ὑπόμνημα «Περὶ τῶν ναυμαχιῶν τῶν ἀρχαίων» ἐν ᾧ καταπολεμεῖ τὴν γνώμην πολλῶν σοφῶν, ὅτι τὰ ἀμφιθέατρα ἐχρησίζεσκον καὶ πρὸς ναυμαχίας, ἀποδεικνύει δὲ διὰ πολλῶν ἀρχαίων συγγραφέων ὅτι οὐδέποτε ἐν οὐδενὶ ἀμφιθέατρῳ ἐγένετο ναυτικὸς ἀγὼν.

— Ὁ κ. Ν. Σαρπόλος, διατίθων κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις, ὠμίλησεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν πολιτ. ἐπιστημῶν, ἧς διατελεῖ ἀντεπιστέλλον μέλος, περὶ συγκριτικῆς σπουδῆς τῆς ἑλληνικῆς καὶ γαλλικῆς νομοθεσίας.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλλὰς» κατεργασθὲν ἐν τῷ ἐν Μιλάνῳ ἐκδομένῳ περιοδικῷ συγγράμματι «Λεύκωμα τοῦ ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου 1877» εὐμενεστάτον ὑπὲρ Ἑλλάδος ἄρθρον.

— Ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐξεδόθη νέα ἐφημερίς, ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐθνος.

— Ὁ ἐν Σύρω κ. Ἀλέξανδρος Μ. Καράλης ἀγγέλλει, ὅτι ἐκδίδει προσεγῶς μετάφρασιν τῆς ἐν ἔτει 1698 γραφείσης ὑπὸ τοῦ γάλλου μοναχοῦ P. Saugier «Ἱστορίας τῶν ἀρχαίων δουκῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἡγεμόνων τοῦ Αἰγαίου πελάγους».

— Ὁ κ. Ἐπαμεινώνδας Λουριώτης ἐδωρήσατο τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς σπουδαίωτατον χειρόγραφον, ἀνεύδοτον, ἀνευρεθὲν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ μακαρίου Ἀνδρέου Λουριώτου. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο φέρει ἐπιγραφὴν τὴν ἑξῆς: «Πρακτικὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ τοῦ «παρόντος ἔτους 1824 ἀπὸ Ἰουνίου 2 μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου, ναυαρχούντων τῶν κ. κ. Ἀνδρέου Μισούλη, «Κωνσταντίνου Μπουκουδάλα, πρὸς καρὸν, ἔπειτα δὲ Γεωργίου Ἀνδρούτζου καὶ Νικολῆ Ἀποστόλη, καὶ ὑποναυαρχούντων τοῦ Γεωργίου Σαχτούρη καὶ Γιάννη Ἀναστάση Κυργιακοῦ.» Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο, κατέχον σελίδας 34, μεγάλου χάρτου, πυκνῶς γεγραμμένας, καθ' ἃ φέρει ἡ πρόταστομένη ἀφιέρωσις αὐτοῦ πρὸς τοὺς «ναυάρ-

χους, ὑποναυάρχους, πλοιάρχους καὶ ναύτας τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ», συντάχθη παρὰ τοῦ μακαρίτου Θεοφάνους Σιατιστιῶς, ἐν ἔτει 1824 γραμματευτότος παρὰ τῷ Γεωργίῳ Ἀνδρούτζῳ· ἐγράφη δὲ ἐν Σπέτσαις, ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος «Παγκρατίωνος», τῆς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ναυάρχου Ἀνδρούτζου. — Ἡ αὐτὴ βιβλιοθήκῃ ἀπέκτησε καὶ τὸν πρῶτον ἀριθμὸν, δυστυχῶς δὲ πολὺ ἐνδεχόμενον καὶ τὸν μόνον περισωθέντα ἀριθμὸν, τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκδοθείσης πρώτης ἐφημερίδος. Ἡ ἐφημερίς αὕτη, ἐπιγεγραμμένη «Σάλπιγξ Ἑλληνική», ἐξετυπώθη, ὡς φέρεται ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ «Ἐν Κалаμάτῃ ἔτει α' τῆς ἔλευθερίας (1821). Ἐκ τῆς Ἑθνικῆς Τυπογραφίας». Ῥῆμα φέρει: «Εἰς οἷωνος ἀριστος ἀμύνεσθαι περὶ Πάτρης. Ὁμηρ. Ἰλιάδ. Μ. στιχ. 243.» Ἡ «Σάλπιγξ» εἶνε σχήματος μικροῦ, ὥστε μεγάλο ὄγδον, καὶ μάλλον περιοδικὸν ἔχει τὸ σχῆμα ἢ ἐφημερίδος. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς σελίδος γ' εἰκονίζεται ἡ Ἐλευθερία ὑπὲρ τὰς νεφέλας ἰπταμένη καὶ σάλπιγγα φέρουσα, ἀντὶ δὲ κυρίου ἄρθρου, καταχωρίζεται ἢ πρὸς τὸ ἔθνος προκήρυξις τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου. Τὸ πολυτίμον φύλλον τοῦτο, ἀρίστα διατετηρημένον, ἐδωρήσατο τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς ὁ κ. Νικόλαος Κ. Σπαθῆς.

— Προαναγγέλλομεν τὴν ὅσον οὖπω δημοσίευσιν χάρτου τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας, μεταφρασθέντος ἐκ τοῦ εἰδικοῦ περὶ τῶν ἐπαρχίων τούτων χάρτου τοῦ Κίπερτ καὶ χαραχθέντος ὑπὸ μεγαλητέραν κλίμακα. Περὶ τοῦ χάρτου τούτου, οὕτινος τὴν μετάφρασιν καὶ τὴν χάραξιν ἔκαμεν ὁ κ. Γ. Κόλλας ἐβλομεν γράφει ὅταν ἐκδοθῇ καὶ δημοσιευθῇ. Σημειούμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου μόνον ὅτι ἐλήφθη πᾶσα φροντίς ὅπως καὶ ἡ χάραξις καὶ ἐκτύπωσις τοῦ χάρτου γίνῃ ὅσον οἶόν τε τελεία καὶ ἡμετάφρασις, τὸ κυριώτερον, ἀκριβῆς καὶ πιστῆ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

[Ἔργασια κατά τὸ ἔτος 1876. Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων πρακτικῶν τῆς Ἐταιρίας].

Αἱ γενόμεναι ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸ ἔτος 1876 εἶνε αἰ ἐξῆς: Ἡ ἐν Ἀθήναις ἔξω τοῦ Διπύλου ἡτοῦ ἀνατολικῶς τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἁγίας Τριάδος· διὰ ταύτην ἐδαπανήθησαν δρ. 2083. Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Κορίνθῳ, ἔνθα ἐν ἐθναϊκῆς γαίαις τάφοι τινὲς ἀνεσκάφησαν· ἡ διὰ ταύτην δαπάνη ἀνήλθεν εἰς δρ. 1000. Τρίτη, τετάρτη καὶ πέμπτη ἀνασκαφὴ τάφων ἐν τῇ Ταναγραϊκῇ χώρᾳ τῆς Βοιωτίας, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου κ. Π. Σταματᾶκη. Ἐκτὴ ἀνασκαφὴ πλείστου λόγου ἀξία εἶνε ἡ γενομένη ἐν Μυκῆναις τῇ αὐτοπροσώπῳ παρουσίᾳ καὶ διηγετικῇ ἐνεργείᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ κ. Σχλημᾶν, ἐπιτηροῦντος δὲ τοῦ κ. Π. Σταματᾶκη· εἰς ταύτην ἐδαπανήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Σχλημᾶν δρ. 30,000 ὑπὸ δὲ τῆς ἐταιρίας δρ. 4,000. Ἐβδόμη ἀνασκαφὴ, ἡ πασῶν τοῦ ἔτους τούτου καὶ τῶν προτέρων δὲ ἐτῶν μεγίστη καὶ πολυδαπανητάτη, εἶνε ἡ γενομένη ἐνταῦθα πρὸς μεσημέριαν τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηνῶν καὶ δυτικῶς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου.

Ἡ περιουσία τῆς ἐταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1876 ἀνῆρχετο εἰς δρ. 310,833.68 ἐλάττων τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δρ. 7,104.80. Τὰ ἔσοδα τῆς ἐταιρίας μετὰ τοῦ ἐκ τοῦ προηγούμενου ἔτους ὑπολοίπου ἀνήλθον εἰς 185,387.65 τὰ δ' ἔξοδα εἰς δρ. 171,768.13.

Ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας κατέβαλον συνδρομὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο 135, ὧν 95 ἐξ Ἀθηνῶν καὶ 40 ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Μετσωρολογικὸν δελτίον τοῦ

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ε. Π.	Βαρύμ.	Θερ.	Κελ.	Ἄνεμ.	Παρατηρήσεις.
Αὐγ.	3	752.41	28°4	21°6	ΒΑ.
	4	752.71	26.8	19.8	ΒΑ.
	5	753.04	27.9	18.6	ΒΑ.
	6	754.24	29.7	17.6	ΝΑ.
	7	755.61	32.0	19.4	Β.
	8	755.38	32.3	21.8	ΝΑ.
	9	753.41	33.9	22.6	ΝΔ.